

॥ २६ ॥ इति सौमिके पर्वणि नेलकठीयभारतभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ तत इति ईश्वरतिरोधानानंतरं देवयुगे कृतयुगे विनापीश्वराराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेव शमदमादिभिः कृतकृत्या अभूवन् अतीते तु देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिं च्छन्त्यो यज्ञमकल्पयन् ॥ १॥ २॥ रुद्र ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारं ॥ ३॥ यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा स्मिँल्लोके यजति जुहोति ददाति तपस्तप्यतेऽतव देवास्तद्वतीति श्रुतेरीश्वराराधनहीनो यज्ञोऽतवानित्येतद्दर्शयति आख्यायिका मुखेनैव सो कल्प्यमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकं ॥ ४॥ लोकयज्ञो लोकेषणा सर्वो मांसाधुमेव जानात्विति वासना रूपः क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः गृहयज्ञः पत्निसाध्याग्निहोत्रादिः पंचभूतनृयज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्यान्त्राणां प्रीतिस्तद्वृत्तः विषयजं सुखमित्यर्थः एतैरेव चतुर्भिर्यज्ञैः सर्वजगत्सृष्टं ॥ ५ ॥ तत्रम

एवमुक्त्वा ससक्रोधो जगाम विमना भवः ॥ गिरेर्मुंजवतः पादं तपस्तप्तुं महातपाः ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके प० ऐपीके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ततो देवयुगे तीते देवा वै समकल्पयन् ॥ यज्ञवेदप्रमाणेन विधिवद्यष्टुमीप्सवः ॥ १ ॥ कल्पयामासुरथते साधनानि हवींषि च ॥ भागार्हा देवताश्चैव यज्ञियं द्रव्यमेव च ॥ २ ॥ ता वै रुद्रमजानं त्यो याथा तथ्ये न देवताः ॥ ना कल्पयंत देवस्य स्थाणो भर्गं न राधिप ॥ ३ ॥ सोऽकल्प्यमाने भागे तु कृत्ति वा सामखेमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन् नुरादौ ससर्ज ह ॥ ४ ॥ लोकयज्ञः क्रियायज्ञो गृहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृयज्ञश्च जज्ञे सर्वमिदं जगत् ॥ ५ ॥ लोकयज्ञैर्नृयज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्तस्य पंचकिष्कुप्रमाणतः ॥ ६ ॥ वषट्कारो भवज्ज्या तु धनुषस्तस्य भारत ॥ यज्ञांगानि च चत्वारि तस्य संनहनेऽभवन् ॥ ७ ॥ ततः क्रुद्धो महादेवस्तदुपादाय कार्मुकं ॥ आजगामाथ तत्रैव यत्र देवाः समीजिरे ॥ ८ ॥ तमात्त कार्मुकं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमव्ययं ॥ विव्यथे पृथिवीं देवीं पर्वताश्च चकंपिरे ॥ ९ ॥ नववौ पवनश्चैव नाग्निर्ज्वालवै धितः ॥ व्यभ्रमच्चापि संविघ्नं दिवि नक्षत्रमंडलं ॥ १० ॥ नवभौभास्करश्चापिसोमः श्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलं सर्वमाकाशं चाभवदृतं ॥ ११ ॥ अभिभूतास्ततो देवा विषयान्न प्रजज्ञिरे ॥ न प्रत्यभाच्च यज्ञः स देवतास्त्रेसिरे तथा ॥ १२ ॥ ततः स यज्ञं विव्याध रौद्रेण तृदिपत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततो यज्ञो मृगो भूत्वा स पावकः ॥ १३ ॥

ध्यमयोः शास्त्रोक्तयोर्यज्ञयोर्नाशार्थं प्रथमचरमयज्ञाभ्यां ईश्वरो धनुः कृतवान् किष्कुर्हस्तः पंचहस्तं पंचविषयप्रमाणं लोकवासनादेहवासनाचशब्दादिविषयपंचकात्परतो नास्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ वषट्कारसंज्ञेन गृहयज्ञेन ते उभे वासने किंचित्संकोचं गच्छत इति सतस्य वासनाद्वयरूपस्य धनुषो ज्यास्थानीयः यानितु यज्ञांगानि चत्वारि अर्थित्वं समर्थत्वं विद्वत्त्वं शास्त्रेण पर्युदस्तत्वं च तानितस्य धनुषः लोकदेहवासनारूपस्य सन्नहने दाढ्याय अभवन् ॥ ७ ॥ यतः यज्ञांगानि लोकेषणादौ विनियुक्तानि मूढैस्ततो हेतोः महादेवः क्रुद्धो यज्ञं जघानेत्यादि स्पष्टार्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रौद्रेण अहंकारेण दर्पेण वाऽहमेव यज्वादाता विज्ञातेत्येवं रूपेण यज्ञो यज्ञात्पूर्वं अपक्रांतं मुस्याद्विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि शास्त्रोक्तादात्म्यं विविदिषाख्यात्फलात् भष्टः ॥ १३ ॥